25/05/2020

Επίσκοπος Μελόης: “Δε συνειδητοποιούμε την τυφλότητα μας”.

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Την Κυριακή, 24 Μαΐου, Κυριακή του Τυφλού, ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μελόης κ. Αιμιλιανός χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης, στο προάστιο Μάσκοτ του Σύδνεϋ. Στο κήρυγμά του, απευθυνόμενος στους πιστούς που είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθούν ζωντανά μέσω του διαδικτύου, ο Θεοφιλέστατος κ. Αιμιλιανός ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας, όπου παρουσιάζεται το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού από τον Ιησού Χριστό, και σημείωσε τα πολύτιμα διδάγματα που προκύπτουν από αυτή.

Εισαγωγικά, ο Επίσκοπος Μελόης παρατήρησε ότι οι Φαρισαίοι, αν και πίστευαν στην έλευση του Μεσσία και ανυπομονούσαν πότε θα έρθει, ενώ διάβαζαν συνέχεια τη Βίβλο και γνώριζαν όλες τις προφητείες, εντούτοις όταν Εκείνος ήρθε «παρέμειναν κλεισμένοι στις ιδεολογίες και τη γνώση τους, και έτσι έχασαν την σωτηρία τους και σταύρωσαν τον Σωτήρα τους». Αντιπαρέβαλε, μάλιστα, αυτή τη

στάση των Φαρισαίων με την υπακοή που επέδειξε ο εκ γενετής τυφλός, ο οποίος, άλλωστε, δεν είχε δει ποτέ τίποτα στη ζωή του και, ως εκ τούτου, ήταν φυσικό να είναι αγράμματος. «Φανταστείτε», σημείωσε, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, «αν ήμασταν τυφλοί και ερχόταν κάποιος και έβαζε λάσπη φτιαγμένη με το σάλιο του πάνω στα τυφλά μας μάτια, τί θα του λέγαμε». «Και, επιπλέον, ο Χριστός είπε στον τυφλό να πάει να βρει την κολυμβήθρα του Σιλωάμ και να ξεπλύνει τον πηλό», εξήγησε, αναρωτώμενος σε αυτό το σημείο «πόσοι από εμάς θα δεχόμασταν να υπακούσουμε σε κάτι τόσο διαφορετικό και "παράξενο"».

Τούτων δοθέντων, ο Θεοφιλέστατος κ. Αιμιλιανός απηύθυνε την παράκληση «να σκεφτούμε ποια είναι η διαφορά μεταξύ των σοφών νομοδιδασκάλων και του αγράμματου τυφλού», για να επισημάνει με έμφαση ότι «εδώ φαίνεται η διαφορά μεταξύ υποκρισίας και αγιότητας». «Και το λέω αυτό», συνέχισε, «γιατί πολλές φορές η γνώση και οι ιδεολογίες μας μάς γεμίζουν τόσο που, αν ήμασταν στη θέση του τυφλού, μπορεί και να βρίζαμε τον άγνωστο Χριστό, αν προσπαθούσε να βάλει λάσπη από σάλιο στα μάτια μας ή αν μας έλεγε, όντες τυφλοί, να πάμε να βρούμε μία πηγή να πλυθούμε». «Και μη νομίζετε ότι δε θα βρεθούμε ποτέ σε τέτοια κατάσταση», προσέθεσε, παρατηρώντας πως «είναι το ίδιο με το όταν ο πνευματικός μας μάς λέει να κάνουμε κάτι και εμείς είτε είμαστε πεπεισμένοι από τις δικές μας ιδέες και διαφωνούμε μαζί του, είτε απλώς δεν κάνουμε υπακοή». «Και είναι και ακόμα χειρότερο», συμπλήρωσε, «γιατί δε συνειδητοποιούμε την τυφλότητα μας».

Προτού ολοκληρώσει την ομιλία του, ο Επίσκοπος Μελόης επικέντρωσε στο σημείο όπου ο Χριστός απηύθυνε στον τυφλό το ερώτημα: "σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;", παρατηρώντας πως «δεν του είπε αν πιστεύει στον υιό του ανθρώπου, όπως συνήθως ονόμαζε τον εαυτό του, αλλά "στον υιό του Θεού"». Και, μάλιστα, όταν ο τυφλός ρώτησε "καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν", ο Χριστός αποκρίθηκε: "καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν"¨, δηλαδή "καί τον είδες καί είναι αυτός που τώρα σου". Συνοψίζοντας τα παραπάνω, ο Θεοφιλέστατος κ. Αιμιλιανός διέκρινε ότι ο Χριστός αποκαλύφθηκε εκάθαρα στον τυφλό, χωρίς παραβολές ή με οποιονδήποτε άλλο έμμεσο τρόπο, και καταληκτικά παρότρυνε τους πιστούς «να προσευχόμαστε, αρχικά, να μας δείξει την τυφλότητα και τα λάθη μας ο Θεός. Κατόπιν, να ζητάμε τη δύναμη να αντέξουμε αυτή την αποκάλυψη της τυφλότητάς μας και, τελικά, να παρακαλούμε για το πνευματικό μας φως και την αποκάλυψη του Θεού στη ζωή μας».

©Eirini Alligiannis.

©Eirini Alligiannis.

©Eirini Alligiannis.